

pa je dodan še pregled univerzitetnih doktoratov. V uvodu je podan pregled podobnih oziroma analognih bibliografij, ki so bile pred to izdelane, tudi za druga madžarska vseučilišča. Zelo zanimiv je kratek historiat univerze same, njene členitve in akademskih stopenj nastavljenec. Knjižica ima vsestranski pomen, ne nazadnje s tematsko grupacijo svetovne zgodovine, ki je zelo praktično in dokaj detajlno razčlenjena in predložena v luči dela nastavljenec te velike univerze, ustanovljene leta 1635.

J. Šašel

O. Kleemann, E. Moser, F. B. Naber, H. Schnitzler: *Zeitschriften-Verzeichnis des Instituts für Vor- und Frühgeschichte der Rheinischen Friedrich-Wilhelm-Universität Bonn* (= Bonner Hefte zur Vorgeschichte 1 [1971]), veliki 8°, 100 str., šapirografirano.

Publikacija je orientacijski priročnik za revialni tisk s pretežno prazgodovinsko in zgodnesrednjeveško tematiko, važna predvsem za Nemce, ki si z njeno pomočjo medbibliotečno lahko izposojajo tudi težje dostopna dela. Kot pregled služi tudi nam. Predvsem pa je ob tem delu zanimivo opazovati, kako resno jemlje organsko izpopolnjevanje strokovne biblioteke tujec ter uživa pri tem podporo političnih činiteljev. Kako daleč smo še mi od tega kulturnega nivoja na politični ravni! Posledica je, da smo na repu Evrope zaradi nekaj dinarjev, ki v knjižnico vloženi pomenijo — vsaj doslej in po našem pojmovanju (ki ga očitvidno ne delijo vsi) — vselej večanje narodnega bogastva in nujno potrebno ustvarjanje potencialne možnosti za bodoči razvoj v določenih strokah.

Institut je bil ustanovljen 1938. Ob koncu vojne je revialni tisk v njegovi biblioteki štel 3500 zvezkov, 1971 jih je imel 15.000, kar je gotovo zelo mnogo, če pomislimo, da je ozko specializiran. Na-

bave so koordinirane z veliko biblioteko Renskega deželnega muzeja. Vsega skupaj ima biblioteka 434 revij, od tega jih je — to je vzgledno! — 237 v kompletih, vsebovana so tudi nekatera jugoslovanska glasila (mednje je zašel tudi jeseniški *Železar*). Od tujih revij imajo največ francoskih, ki jih je 56, dalje 40 poljskih. Ostale države so zastopane z manjšim številom.

J. Šašel

Joan Liversidge, *Britain in the Roman Empire*, Routledge and Kegan Paul, London 1968, vel. 8°, 526 str., 187 il. v tekstu in 60 na tablah.

Britaniji v rimski dobi je bilo posvečenih toliko in s tako različnih vidikov napisanih del kot malokateri rimski provinci. Avtorica knjige, katere prikaz naj podam, nam v uvodu pojasni, zakaj se je odločila dodati še svojo knjigo tej obsežni literaturi, ki je sicer razvidna iz bibliografije na koncu, v kateri pa ni še upoštevano zadnje in sedaj najvažnejše in najizčrpnjše delo, ki je izšlo malo pred njeno knjigo kot 1. zvezek pred nekaj leti zasnovane serije 'Rimske province', namreč Frere, *Britannia*. Avtoričin namen je bil podati opis civilnega vsakdanjega življenja Britancev, kakor so ga živeli ob postopni romanizaciji, in to z vseh, predvsem še tistih vidikov, ki niso bili doslej dovolj upoštevani. Da bi bila slika življenja v rimski Britaniji čimbolj popolna, vsestranska in živa, se je avtorica odločila, da poleg napisov, pisanih virov in zlasti domačega arheološkega gradiva pritegne še komparativno gradivo iz drugih zahodnih rimskih provinc, predvsem pa iz same Italije, in tako še s paralelami osvetli mestno in podeželsko življenje v Britaniji. Dalje nas v uvodu prav na kratko seznanjajo z obdobji od prve poselitve otoka v kamni dobi do tedaj, ko so otok naseljevala plemena s svojimi kralji, utrdami, last-